

Antillen zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State van het Koninkrijk.

Soestdijk, 10 april 1967.

JULIANA.

De Minister van Defensie,
W. DEN TOOM.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

Uitgegeven de negenentwintigste juni 1967.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

NOTA VAN TOELICHTING

In artikel 21 van het Krijgsgevangenenverdrag van 12 augustus 1949 is de mogelijkheid geopend dat krijgsgevangenen op erewoord of belofte in algehele of gedeeltelijke vrijheid worden gesteld, voorzover de wetten van de mogendheid tot welke zij behoren, hun zulks veroorloven.

Bij het Koninklijk besluit van 15 juni 1962, *Stb.* 260, waarbij aan het Reglement betreffende de krijgstuicht een hoofdstuk II A werd toegevoegd, bevattende enige concrete aanwijzingen aan de militair voor zijn gedrag in oorlogstijd, wordt aan dit artikel, voorzover het de algehele vrijlating betrof, in expliciete termen, uitvoering gegeven.

Door recente discussies in het Militair Rechtelijk Tijdschrift is er twijfel gerezen of de niet-juridisch onderlegde krijgsgevangene of vertrouwensman uit de huidige bepalingen van het Reglement kan opmaken dat de aanvaarding van een gedeeltelijke vrijlating in beginsel is toegestaan.

Wegnemen van deze twijfel is temeer noodzakelijk vanwege de bijzondere aandacht welke tijdens de diplomatieke conferentie te Genève in 1949 juist aan de gedeeltelijke vrijlating werd geschonken op grond van de verwachting dat zij, meer dan de algehele vrijlating, in oorlogstijd kans maakt toepassing te vinden als direct uitvloeisel van de humanitaire beginselen van de Rode Kruis-verdragen. Gedacht werd toen vooral aan verbetering van de gezondheidstoestand b.v. door het mogelijk te maken dat krijgsgevangenen enkele uren gelegenheid wordt geboden buiten het kamp een wandeling te maken, ook wanneer geen bewaking beschikbaar is, of dat de krijgsgevangene zich tijdelijk buiten het kamp begeeft om zich onder specialistische behandeling te stellen.

In de praktijk hebben zich nog andere gevallen voorgedaan, bijv. waar aan een officier (jurist) gelegenheid werd gegeven een krijgsgevangene, buiten het kamp, voor een krijgsraad te verdedigen.

Ook kan men zich voorstellen, dat aan een krijgsgevangene toestemming wordt verleend voor enkele dagen het kamp te verlaten voor familiebezoek, in verband met een zeer ernstige ziekte of sterfgeval.

Het nieuwe artikel 26g strekt er derhalve toe bij de krijgsgevangene of de vertrouwensman iedere twijfel weg te nemen over de vraag of de aanvaarding van een aanbod tot gedeeltelijke vrijlating in beginsel is toegestaan.

Naar het oordeel van de ondergetekenden is een uitputtende opsomming van de gevallen waarin de aanvaarding van een tijdelijke vrijlating kan worden toegestaan ongewenst, zo niet onmogelijk, gezien de uitgebreide scala van — vaak onvoorziene — omstandigheden welke zich in oorlogstijd kunnen voordoen en welke een korte vrijlating van de krijgsgevangene kunnen rechtvaardigen.

In aansluiting op de gedachtengang van artikel 26f, menen de ondergetekenden daarom, dat een beslissing ter zake aan de vertrouwensman moet worden overgelaten omdat hij van alle relevante omstandigheden kennis kan nemen.

Niettemin geeft het tweede lid van artikel 26g een richtlijn in de vorm van de verplichting voor de vertrouwensman om bij zijn overweging mede de beginselen en richtlijnen van Hoofdstuk II A van het Reglement in onderling verband aan een beschouwing te onderwerpen. Zulks lijkt ook noodzakelijk om de onderlinge samenhang van de bedoelde bepalingen te

behouden en geen nieuw voedsel te geven aan interpretatiemoeilijkheden.

Zo zal de vertrouwensman een door de gevangenhoudende mogendheid gedaan aanbod tot gedeeltelijke vrijlating b.v. moeten toetsen aan het non-discriminatiebeginsel als bedoeld in artikel 26e onder a van het Reglement en aan het voorschrift van artikel 26b dat door het afleggen van een (schriftelijke) verklaring geen afbreuk mag worden gedaan aan de belangen van eigen land of bondgenoten.

Uiteraard heeft het nieuwe artikel 26h geen enkele constitutionele betekenis. Gelet op het feit dat de militair in het algemeen van de volkenrechtelijke verplichting als bedoeld in artikel 26h slechts kennis kan krijgen via de aan hem uitgereikte tekst van het Reglement betreffende de krijgstuicht is opname van artikel 26h in dat Reglement gewenst.

De Minister van Defensie,
DE JONG.

De Minister van Justitie,
STRUYCKEN.

329

BESLUIT van 21 juni 1967 tot wijziging van het Besluit bijzondere huurprijzen 1954.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening van 7 juni 1967, no. 0606938, afdeling Juridische Zaken;

Gelet op artikel 4 van de Huurwet (wet van 13 oktober 1950, *Stb.* K 452);

De Raad van State gehoord, advies van 14 juni 1967, no. 42;

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 20 juni 1967, no. 0619935, afdeling Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Besluit bijzondere huurprijzen 1954 (*Stb.* 1953, 581) ¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A. In artikel 5, eerste en tweede lid wordt in plaats van „1 januari 1966” gelezen: 1 juli 1967;

B. In artikel 8a, tweede lid, onder b wordt „31 december 1965” veranderd in: 30 juni 1967;

C. In artikel 12, eerste lid, wordt „31 december 1965” telkens gewijzigd in: 30 juni 1967.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 juli 1967.

Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 21 juni 1967.

JULIANA.

De Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,

W. F. SCHUT.

Uitgegeven de negenentwintigste juni 1967.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 21 december 1965, *Stb.* 590.